

sidste fanges der næppe stort andet end Aal, medens Brødrene Øvesen navnlig fange Gedder, Åborrer og Staller, men dog ogsaa enkelte Ørreder. De øvrige Fiskegaardere ere efterhaanden nedlagte, til Dels efter at de som ovenanført ere erhvervede af Ejeren af Frisenbold Fiskegaard, og der vil paa Grund af disses daarlige Deliggenhed næppe være Tale om atter at indrette dem og tage dem i Brug, dog mulig med Undtagelse af en Randers Havneværten tilhørende tidligere Laksøgaard mellem Randes Sønderbro og Sørbanebroen, over hvilken Banen føres fra Randers til Ryomgaard. Denne Laksøgaard har ligget ved en Strøm af Gudena mellem to smaa Æer, og naar Havneværten vilde bekoste en Uddybning af denne Strøm og indrette fornødne Fangstapparater — hvad man næppe kunde forhindre — kunde det mulig, selv affet fra, at Fiskeriet vilde blive indskrænket ved den lange Fredningstid, som tænkes indført for Aaen, komme til at betale sig. Af denne Laksøgaardsrettighed betales der en aarlig Skat af 4 Kr. til Statskassen, og den forrige Ejer af Frisenbold Fiskegaard havde lejet Rettigheden af Havneværten for at hindre, at den skulde blive benyttet. En saadan Afvindelse er derimod ikke bleven betalt af den nuværende Ejer. Hvis denne gamle Laksøgaardsrettighed imidlertid atter skulde blive optagen, vilde det kunne medføre betydelig Skade for Fiskeriet ovenfor, og det vilde maaske derfor nok være mest praktisk at købe den nævnte Rettighed af Havnen, hvad formentlig ikke vilde koste mere end 2 à 3,000 Kr.

I det foregaaende er der væsentlig kun blevet talt om Fjorden og den Del af Aaen, der ligger neden for Fiskegaarden. Vender man sig nu til den Strækning af Gudena, som ligger mellem Frisenbold Fiskegaard og Silkeborg, da medfører Fiskegaardens Privilegium ganske vist ikke her nogen direkte Indskrænkning i Lodssejernes Ret til Fiskeri, hver ud for sin Grund, men Fiskeriets Betydning paa denne Strækning har dog alligevel været meget indskrænket, dels ved at Fiskegaarden uden for Fredningstiden opfanger de Laks og Ørreder, som naa op til samme, dels ved det hidtil ogsaa i Fredningstiden neden for Fiskegaarden drevne Kobbefiskeri. En Forlængelse af den Tid, hvori Fiskegaarden skal holdes aaben, ligesom for øvrigt enhver Foranstaltning, der tilstøter at ophjælpe Fiskebestanden og at overholde Fredningstiderne vil derfor ogsaa tilføre Lodssejerne langs denne Strækning adskillige Fordele.

Naar Staten bestemte sig for at overtage Fiskegaarden og samtidig opgav en Del af de til denne knyttede Rettigheder til Fordel for Beboerne ved Fjorden og Aaen, og naar Staten tillige paatog sig at føre Kontrol med det ulovlige Fiskeri og at arbejde paa Fiskemængdens Forøgelse, maa det anses for billigt, at Beboerne ogsaa til Gengæld herfor maatte finde sig i saadanne Indskrænkninger, som ere nødvendige til Ophjælpning af Fiskeriet af Laks og Ørred. Kommissionen maa nemlig anse det reitest at indskrænke sig til at foreslaa Bestemmelser med Hensyn til disse to Fiskearter, dels fordi disse ubetinget ere de vigtigste og mest værdifulde, ligesom det er dem, Privilegiet nærmest vedrører, dels fordi Sagen ellers vilde blive betydelig mere kompliceret, og man har ment, at den almindelige Fiskerilovgivnings Bestemmelser med Hensyn til de andre Fiskearter kunde være tilstrækkelige. Naar Forellen dog ogsaa er medtagen ved Siden af Laksen og Ørreden, er det, fordi det i Praxis vil være umuligt at stelde den fra unge Laks og Ørreder, og det derfor vilde give Anledning til Misbrug, om den ikke medtoges.

Naar det nu altsaa gælder om at træffe en hensigtsmæssig Ordning af Laks- og Ørredfiskeriet, har Kommissionen ment at maatte foreslaa dels en betydelig udvidet Fredningstid, saaledes at Fisken fredes paa dens direkte Vandring til og fra Legepladserne og Væggene under hele Udlækningen, dels en Indskrænkning i de Redskaber, der maa benyttes, sigtende til at forhindre ikke blot, at der fanges umoden Fisk, men ogsaa at der fanges mere paa ethvert Sted end at et tilstrækkeligt Antal kan slippe forbi til de ovenforboende fiskeriberettigede. Ved Siden heraf har Kommissionen imidlertid bestræbt sig for saa vidt muligt ikke at gøre noget Indgreb i det hidtil udøvede Lovlige Fiskeri, og for de ude ved Fjorden boende Fiskeres Vedkommende har man derfor bibeholdt de nu brugelige Garn. Oven for Fiskegaarden er der nok sket nogen Indskrænkning i de Redskaber, der bruges, men da Lodssejerne ved Aaen i det hele ikke drive meget Fiskeri, spiller det ingen væsentlig Rolle. Derimod har man anset det nødvendigt i høj Grad at indskrænke Fiskeriet paa Strækningen fra Randers By til Fiskegaarden; men da hidtil alt der med Garn drevet Fiskeri har været ulovligt, synes der ikke at kunne indvindes noget herimod. I Randers Havn og Sejlsdybet nærmest derved har der ogsaa af Folk fra Randers været drevet Fiskeri med Garn, navnlig Driugarn, efter Laks og Ørred. Efter Forlaget vil imidlertid indtil videre kun Fiskeri med Baad (altsaa ikke Driugarn) blive